

Joels bog

Når græshopper får lov til at æde

Bogen starter: Hør dette I ældste, lån øre, alle, som bor i landet. Er dette mon sket i jeres dage eller jeres fædres dage? K 1.

Gud stiller os her et spørgsmål, hvornår er det skrevne i Joels bog mon sket? - - efterfølgende svarer Han selv:

v 3: I skal fortælle det til jeres børn, og de igen til deres børn og deres til næste slægt.

Som jeg oplever teksten, er hændelsen i Joels bog en gentagen hændelse op igennem Bibelens historie og indtil Jesus komme.

v 4-5: Græshopperne åd, hvad gnaveren levned, springeren åd hvad græshoppen levned, æderen åd hvad springeren levned.

Gud viste mig, at græshoppen, springeren og æderen i dag er det muslimske indtog over vores land. Der har altid været alvorlige oprør/krig mod Guds folk, som er Israelitterne og de kristne - fra muslimernes side. En af krigene bliver dog uden lige og vil aldrig ske igen. K 2; 2.

Den "krig", vi står i i dag mod muslimernes indtog, skal, som jeg læser Joels bog, løses åndeligt. Det vil sige, at det er kirken, præsterne og de kristnes opgave at løse det muslimske oprør, som vi står med i dag ind over vores land. Dette gennem bøn og sammenhold.

v 5: Vågn op, I drukne og græd; enhver, som drikker vin, skal jamre over most, der gik tabt for jeres mund.

Gud gør os opmærksom på, at fordi vi har sovet i timen omkring det muslimske indtog, vil Hans velsignelser gå tabt for os.

Efterfølgende afslører Gud i skriften, at græshopperne, æderne mm, er et symbol for et andet folk, som er draget op mod Hans folk.

Gud beskriver i v 7-12, hvordan det kristne fundament - Hans vinstok - bliver ødelagt, knækket, afbarket og hærget. Hans ord er gået tabt. Han fortæller, hvordan Hans høst har slået fejl og at Helligåndens salvelse forsvinder (olien hentørres).

Alt tørrer ind og glæden forsvinder.

Efterfølgende taler Gud til tjenerne i *Hans* hus. Præsterne og alterets tjenere beder Han om at sørge, idet de ikke længere ser Hans velsignelser.

Gud beder de ældste om at kalde kirkens folk sammen til bøn og anrøelse til Herren, så Han igen kan velsigne landet.

Bønnen, som Gud beskriver i de næste vers, tyder på, at landet har mistet meget, før præsterne og kirkens tjenere får øjnene op for den ødelæggelse, som vores naivitet (søvn v 5 k 1) har medført. Bønnerne i v 14 er et råb om hjælp, idet landet er ved at tørre ud. Kristendommen er ved at forsvinde, velsignelserne er borte.

I kapitel 2 beskriver Gud den fjendtlige hær som et stort folk, hvis lige aldrig har været. Landet, der ligger foran dem, er som Eden - det der ligger bag dem, er en øde ørk. De tager for sig af vores velfærd/velsignelser og efterlader landet i fattigdom og har frarøvet os Guds velsignelser.

Det er et folk, som farer frem, folkeslag skælver for dem. De lader sig ikke slå tilbage, de støtter sig heller ikke til hinanden, enhver følger sit eget og er sin egen lykkes smed. De er ligeglade med lov og orden. De kaster sig over byen, stormer muren og trænger ind gennem vinduerne som tyve.

Mens det her sker, kalder Gud sit folk til omvendelse - denne gang til en omvendelse fra hjertet. Mange kristne i denne tid viser ikke at have et sandt hjerte for Herren. Selv kirkerne går imod Guds ord.

Gud siger: sønderriv ej klæderne; men sønderriv jeres hjerter. Gennem vores ægte omvendelse vil Gud slå om og angre de ødelæggelser, som Han har tilladt. Det er interessant, at Gud skriver, at Han vil angre. Han viser os her løsningen på vores problem. Gud beder herefter atter præsterne kalde folket, børn, unge og gamle sammen til fællesbøn for landets frelse.

Denne gang viser den nedskrevne bøn i v 17, at også folket har set, at deres arv er ved at gå tabt og at de er ved at blive til skændsel og spot over for muslimerne, der måske (hånligt) vil sige: "Hvor er jeres Gud?"

Når vi i hjertet har omvendt os og er blevet aktive i troen gennem bøn og anrøbelse til Herren, vil Han atter (vers 19) sende os korn, most og en ny salvelse. Vi vil ikke længere blive til skændsel for hedningerne. Gud vil igen tale til os og fylde os, mætte os med Hans velsignelser.

Fjendens hær vil Han drive langt bort. Han vil sprede dem ud i havet. I v 20 beskriver Gud, at hærføreren selv – græshoppen - vil blive sendt ud i et øde land, hvor han skal udsprede stank og ilde lugt, thi han udførte store ting. Jeg læser her, at fjendens bedrageri og løgne vil blive afsløret og derfor ingen magt vil have fremover. Vi har gennemskuet ham og vil ikke mere have med ham at gøre. Vi tager afstand fra fjenden, hans løgne stinker.

Herren vil herefter på ny sende tidlig og silde regn, som er Helligåndens virke i os.

Gud lover, at Han vil godtgøre de år, som græshoppen, springeren, æderen og gnaveren hærgede - Han fortsætter: "min store hær som Jeg sendte op mod jer".

Gud selv har sendt muslimerne til vores land - dette i håb om at vække os, når vi ser de ødelæggelser som muslimernes indtog medfører.

I kap 3 lover Gud os efterfølgende en Helligåndsudgydelse over alt folk. Og i kølvandet på dette, vil der ske tegn på himlen og på jorden - inden Herrens store og frygtelige dag kommer.

Gud lover os i v 5, at enhver, som påkalder Ham, skal frelses.

Han fortsætter i v 6: "Thi se, i de dage og på den tid, når jeg vender Judas og Jerusalems skæbne", (der hvor Israelitterne og de frelste hedninger går sammen - herom i Hoseas bog), der vil Han samle alle hedningefolkene og holde rettergang med dem omkring, hvordan Hans folk "Israelitterne" og Hans arvelod "landet Israel" er

blevet splittet af det muslimske folk og resten af hedningerne, der også får deres straf.

Gud påpeger her over for muslimerne den respektløshed, hvormed israelitter er blevet behandlet. Gud vil nu gengælde muslimerne, deres respektløse behandling af Israels folk.

Gud vil give deres sønner og døtre til judæerne, som igen vil videregive dem til et land langt væk. (Bibelen antyder et område omkring Yemen). Masser af muslimske børn bliver i dag adskilt fra deres forældre. Trump har adskilt børn fra deres forældre og er blevet hånet for det. Men hvor kom tilskyndelsen fra?

Gud vil også føre dom over hedningerne alt efter deres viden, dette vil ske i opgørets dal.

Han vil holde hånden over sit folk (israelitterne) og være værn for Israels børn (de kristne).

Jerusalem skal blive en helligdom og fremmede får ikke mere adgang dertil.

Gud lover overflod til folket. Juda skal være beboet evindeligt, Jerusalem fra slægt til slægt.

Ægypten derimod skal blive øde - til en ørken, dette som straf for deres vold mod judæerne, i hvis land de udgød uskyldigt blod.

Jeg læser her, at muslimerne vil miste deres sønner og døtre på grund af deres behandling / splittelse af Israelitterne samt deres land - og de vil miste deres land, Ægypten, på grund af deres vold / terror mod de kristne.

v/Tamarra